

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 229/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. B., Ö., S., zastúpenej advokátom JUDr. P. E., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Katastrálneho úradu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. Xo 122/08-BP a jeho rozhodnutím z 8. februára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2011 doručená sťažnosť Ing. K. B. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Katastrálneho úradu v Bratislave (ďalej len „katastrálny úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. Xo 122/08-BP a jeho rozhodnutím z 8. februára 2011.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka podala návrh na opravu chyby na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) 3. marca 2008. Správa katastra rozhodla o návrhu sťažovateľky rozhodnutím sp. zn. X 344/08 z 31. júla 2008, ktorým jej návrhu na opravu chybného zápisu nevyhovela. Proti uvedenému rozhodnutiu správy katastra podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol katastrálny úrad rozhodnutím sp. zn. Xo 122/08-BP z 28. novembra 2008 tak, že rozhodnutie správy katastra sp. zn. X 344/08 z 31. júla 2008 potvrdil. Sťažovateľka podala na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia katastrálneho úradu v konaní sp. zn. Xo 122/08-BP, ako aj postupu a rozhodnutia správy katastra v konaní sp. zn. X 344/08. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 3 S 35/2009 z 9. februára 2010 zrušil rozhodnutie žalovaného a v prvom výroku svojho rozsudku uviedol: *„Krajský súd V Bratislave rozhodnutie žalovaného č. Xo-128/08-BP zo dňa 28.11.2008 v spojení s rozhodnutím sp. zn. X-344/08 zo dňa 31.07.2008 Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zrušuje podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.“*

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že *„vychádzajúc z výroku Krajského súdu v Bratislave č. 3S 35/2009 zo dňa 09.02.2010, dôvodne predpokladala, že vecou sa bude opätovne zaoberať Správa katastra ako prvostupňový orgán. Vzhľadom na to, že nečinnosť správnych orgánov trvala viac ako 9 mesiacov, podala sťažovateľka dňa 22.12.2010 sťažnosť na nečinnosť správnych orgánov.“* Sťažovateľkina sťažnosť bola oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti z 24. februára 2011 vyhodnotená ako opodstatnená. Dňa 21. februára 2011 bolo sťažovateľke doručené rozhodnutie katastrálneho úradu sp. zn. Xo 122/08-Bp z 8. februára 2011, ktorým katastrálny úrad potvrdil rozhodnutie správy katastra sp. zn. X 344/08 z 31. júla 2008.

Sťažovateľka tvrdí, že *„Katastrálny úrad v Bratislave výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 3 s 35/2009 zo dňa 09.02.2010 vôbec nerešpektoval. Podľa názoru sťažovateľky je nepochybné že Katastrálny úrad v Bratislave pri vydaní rozhodnutia č. XO 122/08-BP nekonal v súlade“* s ustanovením § 250j ods. 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Tiež tvrdí, že katastrálny úrad rozhodnutím sp. zn. Xo 122/08-BP z 8. februára 2011 potvrdil rozhodnutie správy katastra sp. zn. X 344/08 z 31. júla 2008, *„ktoré bolo rozsudkom Krajského súdu*

v Bratislave zrušené“. Sťažovateľka považuje toto rozhodnutie katastrálneho úradu za „zmätočné a nevykonateľné“.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že „podala dňa 24.03.2011 podnet na podanie protestu prokurátora a následne – dňa 31.03.2011 – aj opätovnú žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Katastrálneho úradu podľa ust. § 247 a nasl.“ OSP.

Sťažovateľka na základe uvedeného je toho názoru, že katastrálny úrad v napadnutom konaní „bol takmer 12 mesiacov nečinný, čím došlo k prietahom v konaní a porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“. Navyše, podľa právneho názoru sťažovateľky katastrálny úrad pri vydaní svojho rozhodnutia sp. zn. Xo 122/08-BP z 8. februára 2011 „nerešpektoval právny názor súdu a porušil zásadu dvojinstančnosti správneho konania, čím došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľky upraveného v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR“.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal tento nález:

„1. Základné práva sťažovateľky Ing. K. B. vyplývajúce z čl. 2 v spojení s čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky boli činnosťou Katastrálneho úradu v Bratislave v konaní č. Xo 122/08 - BP ako aj jeho následným rozhodnutím zo dňa 08.02.2011 porušené.

2. Ústavný súd Ing. K. B. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 2.500 (slovom: dvetisícpäťsto) EUR, ktoré je Katastrálny úrad v Bratislave povinný vyplatiť v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3. Ústavný súd Ing. K. B. priznáva náhradu trov konania právneho zastúpenia vo výške 260,78 EUR, ktoré je Katastrálny úrad v Bratislave povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 a § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd sa predovšetkým musel vysporiadať s neurčitosťou petitu sťažnosti, v ktorom (na rozdiel od odôvodnenia sťažnosti) sťažovateľka nešpecifikovala namietané porušenie základných práv a označila v ňom čl. 2 a čl. 48 ústavy bez uvedenia konkrétnych odsekov. Ústavný súd ustálil predmet tohto konania vychádzajúc z celého obsahu sťažnosti

aj bez výzvy adresovanej sťažovateľke na odstránenie tohto nedostatku sťažnosti tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia. Dôvodom zvoleného postupu bola jednak hospodárnosť a efektívnosť konania (§ 6 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde), ďalej skutočnosť, že sťažovateľka je v konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, a napokon tiež samotné rozhodnutie o predloženej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania, ktoré vyplýva z výroku a odôvodnenia tohto uznesenia.

Podstata námietok sťažovateľky spočíva v jej nespokojnosti s postupom katastrálneho úradu a jeho rozhodnutím v napadnutom konaní. Konanie katastrálneho úradu je podľa nej poznamenané zbytočnými prierahmi a zároveň vydaním označeného rozhodnutia katastrálneho úradu (sp. zn. Xo 122/08-BP z 8. februára 2011) došlo k porušeniu „ústavného práva sťažovateľky upraveného v čl. 2 Ústavy SR“.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

1. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúmal jej opodstatnenosť, t. j. či postupom katastrálneho úradu v označenom konaní mohlo dôjsť k porušeniu ňou označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a tiež skúmal, či v danej veci je daná jeho právomoc.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 OSP v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Katastrálny úrad ako orgán štátnej správy na úseku katastra patrí do sústavy orgánov verejnej správy. V zmysle § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov aj orgánov štátnej správy, pričom postupom takéhoto orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 posledná veta OSP).

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Z citovaných právnych záverov vyplýva, že ak sťažovateľka tvrdí, že bolo jej základné právo porušené nečinnosťou orgánu verejnej správy, vo veci bola daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, túto možnosť však sťažovateľka nevyužila.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní, pretože dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc.

2. Sťažovateľka svojou sťažnosťou namietala, že postupom katastrálneho úradu v označenom konaní boli porušené aj jej „základné práva vyplývajúce z čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 48“ ústavy. Ústavný súd pripomína, že čl. 2 ods. 2 ústavy neupravuje základné práva, ale vyjadruje princíp právneho štátu, a nemožno ho samostatne aplikovať (a teda ani namietat jeho porušenie) v konaní o porušení individuálnych základných práv a slobôd fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prostredníctvom sťažnosti pred ústavným súdom (m. m. I. ÚS 24/98, II. ÚS 810/00, II. ÚS 81/02). Z týchto dôvodov ústavný súd posúdil sťažnosť v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky predstretými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2011